DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 9. Miechów, dnia 1. maja 1916.

142.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916, Dz. rozp. Nr. 54,

dotyczące robót przy uprawie pól i żniwach.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Przymus gospodarstwa rolnego.

Kto rozporządza gruntem rolnym, winien ten grunt należycie uprawić i dbać o racyonalne zużytkowanie zbioru.

Artykuł II.

Komisye gospodarskie.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla rychłego i celowego zabezpieczenia robót polnych ustanawia się komisye gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1) stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże;

2) dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnemi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;

3) zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub nie zagospodarowanych.

Urząd członka komisyi gospodarskiej jest honorowym i nie można się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisyi.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisyę gospodarską. Komendant obwodu może połączyć kilka gmin w jednej komisyi.

Każda komisya składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwodu mianuje członków komisyi, a na ich wniosek, przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisya natychmiast donieść Komendantowi obwodu, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwodu nadzoruje czynność komisyi gospodarskich, może rozwiązać komisye, które nie dopełniają swych obowiązków, składać z urzędu członków komisyi i zastępować ich innymi. Przeciw takim zarządzeniom Komendanta obwodu niema odwołania.

§ 3.

Uchwały.

Komisyę gospodarską zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby; do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osięgnie, lub w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przedkłada się Komendantowi obwodu.

Jeżeli nie można zwołać komisyi na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem komisyi na następnem posiedzeniu.

Artykuł III.

Gospodarstwo rolne.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przedewszystkiem pokryć dobrowolną pomocą.

O ile to nie jest możliwem, winna komisya gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisyi gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1) duszpasterze, lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych;

2) osoby, które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych o które chodzi;

3) samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotami tego samego rodzaju;

4) posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw oraz ich pomocnicy, o ile są niezbędni do utrzymania w ruchu przedsiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisya gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danem przedsiębiorstwie gospodarskiem i może zarządzić, aby użyczono tychże innemu przedsiębiorstwu w tejsamej gminie, które potrzebuje ich pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnemi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić, aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociągowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne.

Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza także wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możności na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkowcy rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym)

w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także gminy lub inne korporacye. Większe obszary, których w ten sposób nie można zużytkować, bierze Komenda obwodowa w zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojskowego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszystkie wydatki połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nie uprawione jeszcze 15. kwietnia 1915, jeżeli nie zabezpieczono ich racyonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy w miarę postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 8) winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia aż do przyszłorocznych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie zato przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się — o ile wydatność gruntu starczy — także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza; ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach, wynikających z przepisów tego paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisyi gospodarskiej; przeciw takim rozstrzygnięciom niema odwołania.

Artykuł IV.

Postanowienia wykonawcze i końcowe.

§ 10.

Sprawozdania z działalności komisyi.

Każda komisya gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10. czerwca tabelaryczne zestawienie zużytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1. i 15. każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Jenerał-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1 obowiązków co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawionych lub niedostatecznie uprawionych, i plonów z nich. Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodniona, będzie nadto, stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub areszt do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, tudzież zaniedbywanie obowiązków członka komisyi gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do trzech miesięcy.

Osobom, pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyczyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4—6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

143.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 8. marca 1916, Dz. rozp. Nr. 50,

dotyczące monopolu tytoniowego.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko - węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Prawo monopolowe.

Przywóz tytoniu do obszaru okupowanego i sprzedaż tytoniu w obrębie tego obszaru zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą »tytoń« rozumieć należy w niniejszem rozporządzeniu liście tytoniu, tytoń do papierosów, tytoń do palenia, tabakę do zażywania, prymkę, cygara i papierosy.

§ 2.

Przywóz.

Przywóz dla celów określonych w § 4 punkt 1 do 3, ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Podróżnym wolno przewozić dla użytku w czasie podróży dziesięć sztuk cygar lub dwadzieścia pięć sztuk papierosów, lub trzydzieści pięć gramów tytoniu (§ 4 punkt 5, ordynacyi cłowej).

§ 3.

Sprzedaż.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedawania tytoniu w miarę postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, Nr. 28, Dz. rozp.

§ 4.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży tytoniu będą ustanowione jednolicie w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatora.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach ma być tytoń oddany producentom fabrykatów tytoniowych i ustala prowizye, przysługujące handlarzom (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, Nr. 28, Dz. rozp.).

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub sprzedaży tytoniu.

§ 5.

Istniejące zapasy.

Ustęp końcowy § 4 nie stosuje się do zapasów, znajdujących się na obszarze okupowanym w dniu 15. marca 1916.

Co do tych zapasów może Jenerał-Gubernatorstwo podwyższyć w drodze rozporządzenia pobierane według ustaw krajowych podatki pośrednie aż do wysokości 100% stopy podatkowej.

Zapasy należy zgłosić do 15. kwietnia 1916 w tej Komendzie obwodowej, w której obrębie urzędowym są złożone. Zapasy nie zgłoszone uznane będą za przepadłe.

§ 6.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu tytoniowego.

§ 7.

Postanowienie karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie karane będą przez Komendę obwodową — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywną do trzech tysięcy koron.

§ 8.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 22 i 23 Dz. rozp. są uchylone.

Papier cygaretowy i tutki cygaretowe podlegają stopie cłowej 250 K. za 100 kg.

§ 9.

Wejście w życie.

§§ 1, 2 i 8 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, inne postanowienia niniejszego rozporządzenia z dniem 15. marca 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

144.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 8. marca 1916, Dz. rozp. Nr. 51,

dotyczące posiadania broni, amunicyi i materyałów wybuchowych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Ktokolwiek powziął w jakibądź sposób:

1) gdzie jest przechowana broń, amunicya lub materyały wybuchowe, które należało oddać w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4, Dz. rozp., a których nie oddano, lub

2) że ktoś takie przedmioty posiada lub przechowuje;

obowiązany jest donieść Komendzie obwodowej lub Komendzie posterunku żandarmeryi swego miejsca zamieszkania o miejscu przechowania lub o osobie po-

siadacza lub przechowującego i podać przytem wszystkie wiadome mu bliższe okoliczności.

Doniesienie musi nastąpić w ciągu trzech dni od chwili, kiedy obowiązany do zgłoszenia dowiedział się o przechowaniu.

§ 2.

Kto przechowuje lub nosi broń, amunicyę lub materyały wybuchowe, nie będąc do tego upoważniony w myśl rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4, Dz. rozp., lub 29. listopada 1915, Nr. 44, Dz. rozp., popełnia zbrodnię i będzie karany sądownie — o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — więzieniem od sześciu miesięcy do pięciu lat. Obok kary więzienia może być nałożona grzywna do dziesięciu tysięcy koron.

Przekroczenia § 1 niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 5, ust. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4, Dz. rozp., jest uchylony.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

145.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 24. lutego 1916, Dz. rozp. Nr. 53,

o służbie pocztowej i telegraficznej.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

A. Organizacya.

§ 1.

Najwyższą władzą w sprawach pocztowych i telegraficznych w obszarze okupowanym jest Naczelna Komenda armii.

§ 2.

Dla zarządu spraw pocztowych i telegraficznych ustanowioną jest w siedzibie generalnego gubernatora c. i k. etapowa Dyrekcya poczt i telegrafów.

§ 3.

Dla wykonywania służby pocztowej i telegraficznej w obszarze okupowanym urządza się w miarę potrzeby c. i k. etapowe urzędy pocztowe i telegraficzne (etapowe urzędy pocztowe), podlegające etapowej Dyrekcyi poczt i telegrafów.

§ 4.

Etapowe urzędy pocztowe i telegraficzne w obszarze okupowanym działają:

1) jako poczty polowe w zakresie przewidzianym wedle postanowień instrukcyi służbowej E—47;

2) jako zakłady pocztowe dla ruchu prywatnego ludności stosownie do postanowień wyłuszczonych niżej pod B. i C.

Otwarcie każdego etapowego urzędu pocztowego i telegraficznego (etapowego urzędu pocztowego) dla ruchu prywatnego ogłaszane będzie w drodze rozporządzeń, w których wymieni się równocześnie rodzaj przedmiotów dopuszczonych do przewozu pocztą.

W zasadzie wszystkie owe urzędy pocztowe, które w nazwie urzędowej oznaczone będą nie liczbą porządkową, lecz wedle brzmienia miejsca ich siedziby, są otwarte dla ruchu prywatnego.

§ 5.

Ruch pocztowy i telegraficzny obejmuje przesyłkę dopuszczonych przedmiotów w obrębie obszaru okupowanego, we wzajemnym obrocie Monarchii austryacko-węgierskiej, jako też w obrocie z okupowanym obszarem Serbii.

Od wypadku do wypadku będzie się też ogłaszać, czy i pod jakimi warunkami podjęty jest ruch pocztowy i telegraficzny w stosunku z państwami sprzymierzonemi i neutralnemi.

§ 6.

Cały ruch pocztowy i telegraficzny pozostaje pod dozorem wojskowym, który sprawują upoważnieni do tego oficerowie (wojskowi urzędnicy).

§ 7.

Naczelna Komenda armii zastrzega sobie prawo wstrzymania prywatnego ruchu pocztowego i telegraficznego ze względów wojskowych stale lub chwilowo jużto w poszczególnych urzędach pocztowych i telegraficznych już też w całym okręgu administracyjnym, a to odnośnie do poszczególnych, lub też wszystkich gałęzi służby.

§ 8.

O ile nie będą wydane odmienne postanowienia, będą miały analogiczne zastosowanie przepisy obowiązujące dla austryacko-węgierskiej służby pocztowej i telegraficznej w Bośni i Hercegowinie.

B. Ruch pocztowy.

§ 9.

Z zastrzeżeniem zarządzeń wymienionych w § 7 przyjmują urzędy pocztowe w okupowanym obszarze:

1) karty korespondencyjne;

2) otwarte listy;

3) druki (gazety);

4) próbki towarowe;

5) przekazy pocztowe;

6) wkładki i czeki Pocztowej Kasy oszczędności;

7) otwarte listy wartościowe; te ostatnie, o ile pochodzą od prywatnych nadawców, mogą zawierać jedynie papiery wartościowe i dokumenty, które na dowód, iż nie są podejrzane, winny być zaopatrzone w odcisk stempla jednej z Komend wojskowych. Dołączanie natomiast jakichkolwiek pisemnych zawiadomień lub gotówki nie jest dozwolone;

8) pakiety w miarę szczególnych postanowień.

§ 10.

Z obszarów pocztowych austryackich, węgierskich i bośniacko-hercegowińskich, jako też z ziem obsadzonych przez c. i k. wojska można przesyłać pocztą do obszaru okupowanego:

1) karty korespondencyjne;

2) otwarte i zamknięte listy;

3) druki (gazety);

4) próbki towarowe;

5) przekazy pocztowe;

6) listy wartościowe;

7) pakiety bez podanej wartości wagi do 5 kg.

§ 11.

Kwestya, o ile listy polecone, listy wartościowe z gotówką, pakiety wartościowe, dalej pakiety za powziątkiem albo o wyższej wadze są dopuszczone, będzie uregulowaną szczególnemi zarządzeniami.

§ 12.

Opłata pocztowa wynosi:

1) za karty korespondencyjne 5 halerzy;

2) za listy wagi do 20 gr.: 10 halerzy — ponad 20 do 250 gr.: 20 halerzy opłata za listy polecone 25 halerzy prócz zwykłej należytości wedle wagi;

3) za druki wagi do 50 gr.: 3 halerze — ponad 50 do 100 gr.: 5 halerzy — ponad 100 do 250 gr.: 10 halerzy — ponad 250 do 500 gr.: 20 halerzy — ponad 500 do 1000 gr.: 50 halerzy.

Przedsiębiorstwom gazetowym może na ich prośbę zarząd pocztowy kraju nadania udzielić zezwolenia na przesyłanie dzienników za opłatą zniżonej należytości gazetowej.

4) Za próbki towarowe wagi do 250 gr.: 10 halerzy — ponad 250 do 350 gr.: 20 halerzy;

5) za przekazy pocztowe: 10 halerzy za każdych 50 koron;

6) za listy wartościowe:

a) należytość z tytułu wagi: 48 halerzy;

b) z tytułu podanej wartości: do 100 koron: 6 halerzy — ponad 100 do 600 koron: 12 halerzy — za każdych dalszych 300 koron: 6 halerzy;

7) za pakiety wagi najwyżej: do 5 kg.:

a) należytość z tytułu wagi: 60 halerzy;

b) z tytułu podanej wartości jak za listy wartościowe.

§ 13.

Powyższe należytości obowiązują aż do odmiennego zarządzenia na czas trwania stanu wojennego.

§ 14.

Wszelkie przesyłki podlegają przymusowi opłaty. Przesyłki nieopłacone wcale lub niedostatecznie opłacone nie będą przyjmowane ani dalej wysyłane, lecz będzie się je zwracać do miejsca nadania.

§ 15.

Opłatę pocztową za podlegające tej opłacie przesyłki pocztowe nadane w okupowanym obszarze, uiszcza się zapomocą pocztowych znaczków wartościowych.

§ 16.

Przy wszystkich przesyłkach pocztowych zakazane jest używanie mowy lub pisma utrudniających nadzór (pismo tajne, skrócone i t. d.). Co do używania cyrylicy w obrocie pocztowym miarodajne są ogólne przepisy o jej dopuszczeniu w publicznym ruchu. Doniesienia o stosunkach wojskowych jakiegokolwiek rodzaju są wzbronione. Przesyłki pocztowe, zawierające podobne zawiadomienia będzie się konfiskować, nadawcę zaś pociągnie się w każdym razie do odpowiedzialności w drodze karnej.

§ 17.

O tem, czy i w jakich rozmiarach odbywać się będzie doręczanie i awizowanie przesyłek przez pocztę,

postanowią osobne zarządzenia władzy administracyjnej.

O ile niema zaprowadzonego doręczenia i awizowania przez pocztę, winien adresat sam podejmować przesyłki w urzędzie pocztowym.

Które gminy mają wysyłać regularnie posłańców do urzędów pocztowych w celu nadawania wysyłanych i odbierania nadchodzących przesyłek mieszkańców, o tem postanowią Komendy obwodowe.

C. Ruch telegraficzny.

§ 18.

Telegramy państwowe nadawane w etapowych urzędach pocztowych i telegraficznych do armii w polu lub do miejscowości na obszarze ziem okupowanych jako też w obrębie Monarchii austro-węgierskiej i Bośni i Hercegowiny — są wolne od opłaty. Telegramy państwowe nadawane do zagranicy należy przyjmować za należytością kredytowaną.

§ 19.

Telegramy prywatne mogą być nadawane i doręczane wyłącznie tylko w mowie jawnej. Mają być ułożone w języku niemieckim, polskim lub węgierskim. Doniesienia o stosunkach wojskowych są zabronione.

§ 20.

Dopuszczalne jest:

1) wycofanie telegramów;

2) nadawanie telegramów pilnych;

3) uiszczanie przy nadawaniu także należytości na odpowiedź;

4) żądanie powtórzenia telegramu;

5) nadawanie telegramów o kilku adresach;

6) żądanie zawiadomienia o otrzymaniu telegramu;

7) żądanie wysłania telegramu dalej w ślad za adresatem;

8) żądanie wysłania telegramu dalej pocztą;

9) żądanie potwierdzenia nadania telegramu.

§ 21.

Należytość telegraficzna wynosi w obrębie wszystkich obszarów wymienionych w § 5, ustęp 1: za każde słowo 6 halerzy, najmniej jednak 60 halerzy za jeden telegram.

Z tytułu szczególnych zleceń nadawcy, wyszczególnionych w § 20 należy uiścić:

1) w razie wycofania telegramu:

a) którego jeszcze nie odtelegrafowano: 25 halerzy, resztę już opłaconej należytości zwraca się nadawcy;

b) który już odtelegrafowano — należytość za opłaconą telegraficzną notatkę służbową;

2) przy nadaniu pilnych telegramów — potrójną należytość za telegram;

3) przy opłacie telegraficznej odpowiedzi — należytość za telegram z odpowiedzią;

4) w razie żądania powtórzenia — czwartą część należytości za ten sam telegram;

5) w razie podania większej ilości adresów — po 50 halerzy za każdy odpis, zawierający najwyżej 100 słów, przy odpisach zaś liczących ponad tą ilość słów należy opłacić za każdą dalszą setkę słów każdego odpisu względnie jej część 50 halerzy;

6) jeśli nadawca żąda:

a) zawiadomienia telegraficznego o otrzymaniu telegramu 60 halerzy, jeżeli zaś chodzi o pilne telegraficzne zawiadomienie go: 90 halerzy;

b) zawiadomienia pisemnego przesłanego pocztą: 35 halerzy;

7) w razie żądania dalszej wysyłki telegramu: należytość telegraficzną za przesłanie telegramu pod nowym adresem;

8) za dalszą wysyłkę telegramu pocztą nie płaci się nic;

9) za wystawienie potwierdzenia nadania telegramu 10 halerzy.

§ 22.

Należytości telegraficzne winien z reguły opłacić z góry nadawca.

Od adresata pobiera się tylko należytości:

a) w razie złączenia lub zmiany wyrazów wbrew duchowi języka;

b) z tytułu wynagrodzenia posłańca (§ 23).

§ 23.

Telegramy do adresatów w siedzibie etapowego urzędu pocztowego i telegraficznego doręcza się za pobraniem odpowiedniej należytości za doręczenie. Poza siedzibą tego urzędu (w zamiejscowym ogręgu doręczeń) doręcza się telegramy o ile możności przez posłańca, którego wynagrodzić jest obowiązany adresat a to wedle osobnej, w tym celu ustalonej taryfy.

D. Wejście w życie niniejszych przepisów.

§ 24.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1. marca 1916.

Z dniem tym przestaje obowiązywać rozporządzenie Naczelnego Wodza armii o służbie pocztowej i telegraficznej z dnia 7. marca 1915.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

146.

Zarządzenie c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 4-go marca 1916 r.

Zapomogi i pobory pensyjne dla obcokrajowców w zajętych obszarach Królestwa Polskiego.

Pobieranie pensyi przez funkcyonaryuszy państwa rosyjskiego pozostałych w zajętych obszarach, dalej zapomogi dla pozostałych rodzin tych funkcyonaryuszy państwowych, którzy wskutek wojny znajdują się poza obszarem okupacyjnym, oraz dla rodzin żołnierzy zostają przy zniesieniu dotychczasowych rozporządzeń w następujący sposób jednolicie uregulowane:

1. Warunkiem dla przyznania poborów lub zapomóg jest we wszystkich wypadkach rzeczywista potrzeba z powodu braku dochodów prywatnych, z których możnaby zaspokoić potrzeby życiowe, ponadto muszą funkcyonaryusze państwowi, emeryci i wdowy (sieroty), wykazać legalnym dowodem swoje prawo do poborów ze środków państwowych.

2. Urzędnicy państwowi i słudzy.

Funkcyonaryusze państwowi (włącznie ze służbą kolei państwowych) mogą za wynagrodzeniem otrzymać zajęcie w zarządzie, o ile to możliwe w charakterze odpowiadającym ich poprzedniemu stanowisku.

Uzyskanie posady czyni się zależnem od tego, że urzędnicy w piśmiennem oświadczeniu stosownie do postanowień konwencyi hagskiej z dnia 18. października 1907 r. zobowiążą się, powierzony im urząd lojalnie i sumiennie spełniać, nic nie czynić i wszystkiego zaniechać, co tylko mogłoby szkodę przynieść austryacko-węgierskiemu zarządowi na obszarach zajętych.

Wysokość wynagrodzenia, które nie może przekraczać pobieranych ostatnio od dotyczącego państwa poborów oznacza wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo.

3. Urzędnicy państwowi i służba (włącznie ze służbą kolei państwowych), którym nie może być udzielony zarobek przez danie im posady w zarządzie, mogą otrzymywać zapomogi w wymiarze połowy ostatnio pobieranej pensyi bez dodatków.

4. Emerytom oraz oficerom rosyjskiego zarządu państwowego można na ich prośbę wypłacać:

a) pełną emeryturę, o ile ona podług książki emerytalnej, względnie ostatniego wykazu płatniczego nie przewyższa 20 Kor. (10 rb.) miesięcznie;

b) kwotę 20 Kor. miesięcznie przy emeryturach od 20—40 Kor. (10—20 rb);

c) połowę emerytury przy emeryturach powyżej 40 Kor. (20 rb.).

5. Wdowom i sierotom po funkcyonaryuszach państwowych należy wypłacać pobory według postanowień punktu 4.

6. Pozostałym rodzinom rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych, które dowodnie utrzymywane były z dochodów głowy rodziny i które nie mogą rościć sobie prawa do ustawowych poborów po myśli punktów 3, 4, 5, albo też do zapomóg po myśli punktu 7, mogą być przyznane ciągłe zapomogi w wysokości 60 hal. dziennie dla każdego z członków rodziny, żyjącego we wspólności rodzinnej i starszego ponad 5 lat, w wysokości 30 hal. dziennie dla członków rodzin poniżej 5 lat i w wysokości 1 Kor. dziennie dla osób pojedynczych, nie żyjących we wspólności rodzinnej.

Ogólna suma pobieranych przez członków jednej wspólnie żyjącej rodziny zapomóg nie może żadną miarą przewyższać kwotę 45 K. miesięcznie i nie może też być większą od ostatnio pobieranych poborów utrzymującego rodzinę.

7. Zapomogi dla rodzin żołnierzy rosyjskich (osób niższych stopni wojskowych), które nie mają prawa do korzystania z zasiłków pieniężnych podług punktu 7 wynoszą 40 hal. dziennie dla każdego żyjącego we wspólności rodzinnej, a starszego ponad 5 lat członka rodziny, 20 hal. zaś dla każdego członka rodziny poniżej 5 lat.

Ogólna suma pobieranych przez członków jednej wspólnie żyjącej rodziny zapomóg nie może żadną miarą przewyższać 30 Kor. miesięcznie i nie może być większą, niż ostatnio przez utrzymującego rodzinę osiągnięty dochód.

Prośby o te wsparcia muszą być przez odnośną gminę pod osobistą odpowiedzialnością Naczelnika gminy potwierdzone i przez odnośny posterunek żandarmeryi sprawdzone.

8. Zapomogi i wsparcia dla biednych austryacko-węgierskich poddanych, oraz dla przynależnych do państw sprzymierzonych, zastrzeżone są rodzimemu zarządowi ubogich i mogą być tylko w wypadkach chwilowej i nieodzownej potrzeby, w niezbędnej wysokości udzielane; nigdy jednak zasadniczo z pominięciem rodzimej władzy i bez zastrzeżenia zwrotu.

Podania o zapomogi dla rodzin zmobilizowanych i o wszystkie inne ustawowo przysługujące wsparcia z funduszów publicznych wnosić należy do właściwej władzy w kraju rodzinnym.

9. Powyższe postanowienia wchodzą w życie na obszarach podlegających c. i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w Lublinie z dniem 4-go marca 1916 r.

147.

Czas letni.

W czasie od 1. maja do 30. września 1916 obowiązywać będzie osobny czas letni.

Zarządza się przeto, aby wszystkie publiczne ze-

gary o ile możności jeszcze w nocy z 30. kwietnia na 1. maja zostały posunięte o jedną godzinę naprzód i aby ten nowy czas letni był przestrzegany do końca września.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

148.

Przepisy dotyczące uzyskania uprawnień przemysłowych.

§ 1.

O przemysłach koncesyonowanych.

Do przemysłów koncesyonowanych należą przemysły wymienione w § 2. Do rozpoczęcia przemysłu koncesyonowanego potrzebne jest osobne pozwolenie władzy.

§ 2.

Przemysły koncesyonowane:

1) Gospody z przyjmowaniem podróżnych na nocleg, prowadzenie domów zajezdnych i restauracyi, wyszynk napojów alkoholowych (wódki, piwa, wina, miodu etc.) i sprzedaż detaliczna tychże napojów w naczyniach zamkniętych sposobem handlowym, jak również podawanie kawy i herbaty i utrzymywanie gier dozwolonych.

2) Przemysł prasowy, t. zn. każde zarobkowe powielanie mechaniczne lub chemiczne utworów literackich i artystycznych, lub też handel temi utworami (drukarnie, miedziorytnie, stalorytnie, drzeworytnie, litografie itp.), następnie księgarnie i handle utworów muzycznych i artystycznych, wypożyczalnie książek, tudzież sprzedaż i kolportaż dzienników.

3) Wyrób i sprzedaż broni, amunicyi i wszelkiego rodzaju materyałów wybuchowych. (Rozp. N. W. a. z dnia 16. lutego 1915, Dz. rozp. Nr. 4).

4) Zakłady zastawnicze.

5) Przemysł budowlany łącznie z przemysłem zakładania przewodów do oświetlania i wodociągów.

6) Wyrób i naprawa kotłów parowych.

7) Biura pośrednictwa najmu, usług i pracy. (Rozp. N. W. a. z 27. czerwca 1915, Dz. rozp. Nr. 21).

8) Handel tytoniem (Rozp. N. W. a. z 26. lipca 1915, Dz. rozp. Nr. 28).

9) Przemysł górniczy.

10) Zakładanie i prowadzenie rzeźni.

11) Zakłady kąpielowe.

12) Wszystkie czynności przemysłowe, wykonywane w przedsiębiorstwach, fabrykach i zakładach przemysłu rękodzielniczego tj. warsztatach, o ile w tych zakładach używa się w większej mierze maszyn, poruszanych bądźto siłami przyrody, bądźto przy pomocy motorów.

§ 3.

W celu otrzymania koncesyi na przemysły, wymienione w § 2 należy wnieść podanie do c. i k. Komendy obwodowej i opłacić należytość stemplową 2 K. 50 h. Podanie ma zawierać dowód, że petent jest pełnoletni (21 lat) oraz poświadczenie, że jest on człowiekiem godnym zaufania i nieposzlakowanym i że posiada ogólne warunki i zdolności, potrzebne do wykonywania danej czynności przemysłowej. Do podania należy dołączyć również stempel K. 2.50 na odpowiedź.

Koncesya będzie wydana po stwierdzeniu potrzeby miejscowej i sprawdzeniu, że ze względów bezpieczeństwa publicznego i sanitarnych nie zachodzą żadne przeszkody.

§ 4.

W razie uwzględnienia prośby o udzielenie koncesyi wyda Komenda obwodowa dokument koncesyjny, uprawniający do otrzymania patentu, który należy wykupić u referenta skarbowego Komendy obwodowej. Dokument koncesyjny wydaje się na czas trwania wojny. Dokumenta te należy w lokalu przemysłowym umieścić na miejscu widocznem.

§ 5.

O przemysłach wolnych.

Wszystkie przemysły niewymienione w § 2, o ile nie podlegają ograniczeniom wskutek osobnych rozporządzeń władzy, są, ze względu na to, że w obwodzie miechowskim niema zorganizowanych przemysłów rękodzielniczych, przemysłami wolnymi.

§ 6.

Do wykonywania przemysłów wolnych wymaga się tylko przedłożenia dowodu, że proszący jest pełnoletnim (21 lat) i nieposzlakowanym. Przed rozpoczęciem przemysłu należy wykupić patent u referenta skarbowego.

§ 7.

Patenta i czas ich ważności.

Patenta wydawać się będzie po uiszczeniu podatku, w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca *na cały rok kalendarzowy*, a w czasie od 1. lipca do 31. grudnia tylko *do końca bieżącego roku*.

Co do przedsiębiorstw budowlanych i innych, których nie prowadzi się dłużej niżeli pół roku, wydawać

się będzie patenta półroczne, które będą ważne na pół roku od dnia wydania patentu.

Patenta z ważnością do 31. grudnia należy odnowić w ciągu miesiąca grudnia. Niezastosowanie się do tego przepisu będzie karane grzywną lub ewentualnem zamknięciem przedsiębiorstwa.

§ 8.

Zakłady przemysłowe.

W celu uzyskania zewolenia na urządzenie zakładu przemysłowego, o ile używać się w nim będzie maszyn, poruszanych siłami przyrody, lub w którym otrzyma zatrudnienie przynajmniej 16-tu robotników, należy wnieść podanie do c. i k. Komendy obwodowej z dołączeniem planów, w dwóch egzemplarzach sporządzonych przez uprawnionego rzeczoznawcę technicznego, oraz opisu technicznego danego zakładu.

§ 9.

Wskutek wniesionego podania Komenda obwodowa zarządzi na miejscu przeprowadzenie potrzebnych dochodzeń przy współudziale znawców technicznych i sanitarnych i oznaczy na podstawie wyniku komisyjnego zbadania warunki, pod którymi zezwolenie będzie mogło być udzielone. Po przeprowadzeniu dochodzenia komisyjnego i spisaniu protokołu Komenda obwodowa wyda orzeczenie, zostawiając stronie prawo wniesienia rekursu do Wojennego Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie w ciągu dni 14-tu.

§ 10.

Po skończonej budowie i urządzeniu danego zakładu przemysłowego, lub fabryki, zarządzi się, o ile zajdzie tego potrzeba, dochodzenia komisyjne na miejscu, celem zbadania, czy dopełnione zostały warunki koncesyi. W razie pomyślnego wyniku tych dochodzeń właściciel otrzyma zezwolenie na uruchomienie zakładu przemysłowego. Zezwolenie to będzie ważne na czas trwania wojny.

Dochodzenia komisyjne, o których mowa, przeprowadzi się najpóźniej w 4 tygodnie po otrzymaniu zawiadomienia o dokonanem urządzeniu danego zakładu przemysłowego.

§ 11.

Przy podjęciu ruchu zakładów przemysłowych lub fabryk, które stanęły wskutek wypadków wojennych lub zostały unieruchomione z różnych przyczyn, obowiązywać będą tesame przepisy co i przy urządzaniu nowych zakładów przemysłowych.

§ 12.

Zewnętrzne oznaczenie przemysłu.

Wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe mają posiadać szyld, na którym należy umieścić imię i nazwisko właściciela, jakoteż wymienić rodzaj przedsiębiorstwa.

§ 13.

Ważność dotychczasowych kart przemysłowych.

Dotychczasowe karty przemysłowe będą i nadal ważne na równi z patentami wymienionymi w §§ 4—7, jednakowoż tylko do dnia 31. grudnia 1916 r. W ciągu miesiąca grudnia należy oddać wszystkie karty przemysłowe referentowi skarbowemu i wykupić patenta na rok 1917.

§ 14.

Kary.

Przekroczenia powyższych przepisów karane będą w myśl Art. II. Rozp. N. W. A. z 19. sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30 grzywną do 2000 K., względnie aresztem do 6-ciu miesięcy. C. i k. Komenda obwodowa zarządzi też w razie potrzeby zamknięcie danego przedsiębiorstwa.

149.

Referenci miejscowych komisyi szacunkowych rolnych.

Odnośnie do obwieszczenia ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 8 z dnia 15. kwietnia 1916 punkt 126 podaje się do publicznej wiadomości, że miejscowe komisye szacunkowe rolne zostały już zorganizowane, a referentami tychże zostali zamianowani:

1. p. Władysław Sarjusz Bielski z Mianowic na gminy Kozłów, Książ wielki i Nieszków,
2. p. Stanisław Słomiński z Miechowa na gminy Tczyca, Rzerzuśnia i Miechów,
3. p. Tomasz Wiśnicki z Miechowa na gminy Wielko-Zagórze i Kacice,
4. p. Mateusz Kwieciński z Maszkowa na gminy Iwanowice, Luborzyca, Michałowice,
5. p. Błażej Danek z Miechowa na gminę Racławice,
6. p. Wacław Zawadzki ze Słomnik na gminy Słomniki i Niedźwiedź,
7. p. Stanisław Stachurski ze Szreniawy na gminy Wierzbno, Proszowice, Koniusza,
8. p. Edward Żabiński ze Szreniawy na gminy Gruszów i Kowala,

9. p. Leon Bocheński z Nadrowa na gminy Klimontów, Łętkowice i Pałecznica.

Referentem obwodowej komisyi szacunkowej rolnej mianowany został p. Zygmunt Dzianott z Woli bukowskiej.

150.

Środki zapobiegawcze przeciwko rozmnażaniu się kornika w lasach szpilkowych.

Obszarom leśnym, które z powodu wypadków wojennych bardzo ucierpiały grozi w tym roku wielkie niebezpieczeństwo ze strony korników. Ażeby zapobiedz ewentualnemu rozmnożeniu się korników, poleca się właścicielom lasów, oraz ich personalowi leśnemu — czuwać nad należytem okorowaniem ściętych pni drzew szpilkowych, jakoteż wyróbką wierzchołków i gałęzi.

W razie niezastosowania się do niniejszego zarządzenia c. i k. Komenda obwodowa zarządzi za pośrednictwem żandarmeryi wykonanie wspomnianych robót na koszt i niebezpieczeństwo właściciela.

151.

Dostawa progów kolejowych.

Zawiadamia się wszystkich właścicieli lasów w obwodzie Miechowskim, że Zarząd wojskowy wzywa do przedkładania ofert na dostawy progów kolejowych.

Odnośne oferty z podaniem ilości i ceny progów należy przesłać Komendzie obwodowej najpóźniej do dnia 21. maja b. r.

152.

Należytości za doręczanie telegramów.

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 29. marca 1916 Tel. Nr. 18227 podaje się do publicznej wiadomości:

Stosownie do § 23 rozporządzenia Naczelnego Komendanta Armii z dnia 24. lutego 1916 o służbie telegraficznej i pocztowej pobierać się będzie począwszy od dnia 10. kwietnia b. r. za doręczenie telegramu prywatnego w miejscu urzędu telegraficznego:

w dzień 10 hal.,
w nocy 20 hal.

Pora nocna liczyć się będzie od godziny 10. wieczór do 6. rano.

153.

Hodowla drobiu i królików.

Zwraca się uwagę ludności, że przy obecnym braku mięsa, hodowla drobiu i królików przynieść może bardzo znaczne zyski. Zachęca się zatem jaknajusilniej do hodowania tych zwierząt w jak najszerszej mierze. Komisye rolnicze mają wpływać w tym kierunku na ludność i do dnia 15. maja przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej wnioski co do środków popierania tej hodowli, — dalej co do zakupu, odstawy przeznaczonych na sprzedaż zwierząt, wreszcie co do cen.

154.

Edykt.

Urząd hipoteczny przy c. i k. Komendzie okręgowej w Miechowie obwieszcza, iż po śmierci Andrzeja Pyci vel Pyti, właściciela części osady włościańskiej we wsi Orlów, gminy Miechów, zapisanej w tabeli nadawczej pod Nr. 3, oznaczonej hipotecznym Nr. 9, otworzył się spadek.

Do uregulowania tegoż wyznacza się audyencyę na dzień 8. listopada 1916 r. w kancelaryi Urzędu hipotecznego w Miechowie, przy której wszyscy sukcesorowie oraz interesowani swe roszczenia i prawa pod skutkami prekluzyi zgłosić winni.

Miechów, 12. kwietnia 1916.

Urząd hipoteczny przy c. i k. Komendzie okręgowej w Miechowie obwieszcza, że celem uregulowania hipoteki:

1) osady włościańskiej we wsi Przesławice, gminy Koniusza, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 3/3, o przestrzeni 3 dziesięcin 603 sążni, z budynkami, należącej do Jana Kapery;

2) osady włościańskiej we wsi Karwin, gminy Wierzbno, zapisanej w tabeli nadawczej pod Nr. 60, o przestrzeni 8 morgów 155 prętów z budynkami, należącej do Jana Kowalca;

3) osady włościańskiej we wsi Witowice, gminy Rzerzuśnia, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 21/21 o przestrzeni 7 morgów 298 prętów z budynkami, należącej do Antoniego i Katarzyny małżonków Miłek;

4) osady włościańskiej we wsi Zalesie, gminy Iwanowice, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 6 o przestrzeni 7 morgów 132 prętów z budynkami, należącej do Jana Bebaka;

5) osady włościańskiej we wsi Brzuchania rządowa, gminy Wielko-Zagórze, zapisanej w tabeli nadawczej pod Nr. 18 o przestrzeni 2 morgi 90 prętów, należącej do Walentego Kality;

6) osady włościańskiej we wsi Koźlica-Igołomska, gminy Igołomia, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 17/17 o przestrzeni 3 morgi 49 prętów z budynkami, należącej do Franciszka Czarnika;

7) nieruchomości w osadzie Proszowicach, zapisanej w tabeli nadawczej pod Nr. 10 i 216, a obejmującej działki gruntu ornego zwaną »Stajenka«, działkę łąki zwaną »Przedmieście« i osadę młynarską »Brzóst« zwaną, o przestrzeni 5 morgów 218 prętów z budynkami, należącej do Sabina Biechońskiego, — odbędzie się audyencya w dniu 2. sierpnia 1916 r. o godzinie 9. rano w kancelaryi Urzędu hipotecznego w Miechowie. Wszystkich interesowanych wzywa się aby osobiście, lub przez pełnomocników, z dokumentami prawa ich i roszczenia uzasadniającymi, do powyższej audyencyi się jawili, a to pod skutkami prekluzyi z art. 150, 154 i 160 ust. hip. z r. 1818.

Ogłoszenie decyzyi w przedmiocie regulacyi hipoteki nastąpi na posiedzeniu Urzędu hipotecznego w Miechowie dnia 17. sierpnia 1916 r. i od tego dnia czasokres do odwołania się od niej upływać zacznie.

Miechów, dnia 12. kwietnia 1916.

155.

Wyroki.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie zasądził następujące osoby:

I.

1) Wodarczyka Jana, z Kaliny Wielkiej,

2) Małżyckiego Józefa, ze Śladowa,

3) Nowaka Ludwika, z Brzuchani,

4) Ziembę Jana, z Chwalniowa

za zbrodnię kradzieży

ad 1) na trzy lata ciężkiego, obostrzonego więzienia,

ad 2) na dwa lata ciężkiego, obostrzonego więzienia,

ad 3) na rok ciężkiego, obostrzonego więzienia,

ad 4) na ośm miesięcy ciężkiego, obostrzonego więzienia.

II.

Baruch Popper z Działoszyc, za przekroczenie udziału w kradzieży, którego dopuścił się, przyjmując do siebie rzeczy skradzione wartości około 50 kor. i kupcząc niemi, skazany został na dwa miesiące ścisłego, obostrzonego aresztu garnizonowego.

III.

1) Ignacy Otwinowski,

2) Jan Otwinowski,

3) Józef Otwinowski,

4) Franciszek Tkaczewski,

5) Piotr Madetko, wszyscy z Rzendowic,

6) Aleksander Nowak z Solikowa,

7) Ignacy Tkaczewski oraz

8) Teofil Włodarczyk z Rzendowic, skazani zostali za napad na Oczkowicza Józefa wykonany dn. 28. lutego b. r.

ad 1) na rok, ad 2), 3) i 4), każdy na sześć miesięcy, ad 5) na trzy miesiące, ad 6) na dziewięć miesięcy, ad 7) i 8) każdy na jeden miesiąc obostrzonego więzienia.

IV.

Naftalego Wandersmanna z Wolicy za wykroczenie z § 2 rozp. Nacz. Kom. Arm. z 15./9. 1915 Nr. 38 popełnione przez to, że nabywszy 2 beczki nafty, ograniczył w listopadzie i grudniu 1915 handel tym ogólno-użytkowym przedmiotem, a to w zamiarze podwyższenia swego zarobku znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskania cen, które utrudniają konsumentom nabycia środków do życia — 14-dniowym aresztem i grzywną 200 kor. oraz przepadkiem obu beczek nafty.

V.

Bernarda Wienera z Charsznicy za wykroczenie z § 1 rozp. Nacz. Kom. Arm. z 15./9. 1915 Nr. 38 popełnione przez to, że dnia 21. listopada 1915 przy zarobkowej sprzedaży 12 q węgla, zatem towaru ogólno-użytkowego Janklowi Salzbergowi w cenie po 5 kor. 60 hal. podwyższył swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskał cenę, która utrudnia konsumentom nabycia środków do życia — grzywną 200 kor.

VI.

Andrzeja Misztala z Miechowa za wykroczenie z § 2 rozp. Nacz. Kom. Arm. z 15./9. 1915 Nr. 38, popełnione przez to, że dnia 9. lutego 1916 odmówiwszy sprzedaży cukru Waleryi Łosiowej ograniczył temsamem handel tym przedmiotem ogólno-użytkowym w zamiarze podwyższenia swego zarobku znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskania cen utrudniających konsumentom nabycia środków do życia — grzywną 10 kor.

156.

Kary.

Z powodu niewypełnienia obowiązku stróżów nocnych zostali ukarani:

Franciszek Janiszewski i Józef Tarapacz, obaj z Krzeszówki grzywną 50 K.;

Andrzej Lorenc z Książniczek, grzywną 5 K.; Michał Krawiec z Sudołku, grzywną 10 K.; Walenty Antosik z Sudołku, grzywną 10 K.; Ludwik Koziera i Wincenty Grol z Gruszowa, grzywną po 10 K.; Sylwester Kwiecień i Ignacy Kwiecień z Pieczonóg, grzywną po 10 K.; Ignacy Gajda z Bolowa, grzywną 10 K.; Jan Migas i Ignacy Śliwa z Gluz, grzywną po 10 K.; Wincenty Filus i Wincenty Paszik z Makowa, grzywną po 2 K.; Mikołaj Lebnarz i Jakób Góral z Przybysławic, grzywną po 20 K.; Jan Zaremba i Jan Migas z Gluz grzywną po 40 K.; Wojciech Kuczmys i Piotr Wlazło z Poradowa, grzywną po 10 K.; Piotr Ordys i Jan Stuk z Parkoszowic, grzywną po 10 K.; Jakób Nowak i Jan Lupa z Bukowskiej woli, grzywną po 10 K.

Z powodu przekroczenia ustanowionych cen maksymalnych zostali ukarani:

Icek Lieda z Dąbrowy 4-dniowym aresztem; Franciszek Miłek ze Szczepanowic, gmina Miechów 4-dniowym aresztem, Amalia Perlgericht ze Słomnik, grzywną 30 K., Edmund Świątek i Hersch Edelist z Książa wielkiego, grzywną po 40 K., Lejb Lewit z Miechowa, grzywną 20 K., Józef Słabecki, Franciszek Jóraszek i Mordko Nalewka, wszyscy z Bogdanowa, gmina Książ wielki, grzywną po 20 K.

C. i k. Komendant obwodu:

FRANCISZEK PREVEAUX, podpułkownik, m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.